ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 25ης Σεπτεμβρίου 2003 *

Στην υπόθεση C-74/02,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον M. Götz zur Hausen, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, εκπροσωπούμενης από τους W.-D. Plessing και M. Lumma,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

που έχει ως αντικείμενο να διαπιστωθεί ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, μη θεσπίζοντας εμπροθέσμως ή, πάντως, μη ανακοινώνοντας στην Επιτροπή τα μέτρα που είναι αναγκαία για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 1999/94/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1999, για τις πληροφορίες που πρέπει να τίθενται στη διάθεση των καταναλωτών σχετικά με την οικονομία καυσίμου και τις εκπομπές CO_2 όσον αφορά την εμπορία νέων επιβατηγών αυτοκινήτων (ΕΕ 2000, L 12, σ. 16), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Wathelet (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, P. Jann και A. Rosas, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: J. Mischo
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού έλαβε υπόψη την απόφαση να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς προτάσεις του γενικού εισαγγελέα, τον οποίο άκουσε προηγουμένως,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 5 Μαρτίου 2002, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, βάσει του άρθρου 226 ΕΚ, προσφυγή με σκοπό να διαπιστωθεί ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, μη θεσπίζοντας ή, πάντως, μη ανακοινώνοντας στην Επιτροπή τα μέτρα που είναι αναγκαία για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 1999/94/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1999, για τις πληροφορίες που πρέπει να τίθενται στη διάθεση των καταναλωτών σχετικά με την οικονομία καυσίμου και τις εκπομπές CO_2 όσον αφορά την εμπορία νέων επιβατηγών αυτοκινήτων (ΕΕ 2000, L 12, σ. 16, στο εξής: οδηγία), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2 Μη λαμβάνοντας εκ μέρους των γερμανικών αρχών καμία γνωστοποίηση σχετικά με τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία λόγω παραβάσεως. Αφού όχλησε την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ζητώντας της να υποβάλει τις παρατηρήσεις της και μη έχοντας πειστεί από τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν ως απάντηση της Γερμανικής Κυβερνήσεως, η Επιτροπή τής απηύθυνε, στις 25 Ιουλίου 2001, αιτιολογημένη γνώμη. Ελλείψει απαντήσεως της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας στην αιτιολογημένη αυτή γνώμη, η Επιτροπή άσκησε την παρούσα προσφυγή.

Το νομικό πλαίσιο

3 Σκοπός της οδηγίας είναι να διασφαλιστεί ότι διατίθενται στους καταναλωτές πληροφορίες σχετικά με την οικονομία καυσίμου και τις εκπομπές CO_2 νέων επιβατηγών αυτοκινήτων που προορίζονται για πώληση ή για χρηματοδοτική μίσθωση στην Κοινότητα, προκειμένου να μπορούν οι καταναλωτές να κάνουν την επιλογή τους ενημερωμένοι.

4 Δυνάμει του άρθρου 12, παράγραφος 1, της οδηγίας, τα κράτη μέλη πρέπει να θέσουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία μέχρι τις 18 Ιανουαρίου 2001 το αργότερο και να ενημερώσουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Επί της παραβάσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

5 Σύμφωνα με την Επιτροπή, τα άρθρα 249, τρίτο εδάφιο, ΕΚ και 10, πρώτο εδάφιο, ΕΚ, επιβάλλουν στα κράτη μέλη, στα οποία απευθύνεται μια οδηγία, να επιτυγχάνουν το επιδιωκόμενο με την οδηγία αποτέλεσμα εντός της τασσόμενης με την οδηγία προθεσμίας.

6 Εν προκειμένω, το άρθρο 12, παράγραφος 1, της οδηγίας επιβάλλει στα κράτη μέλη να την μεταφέρουν στο εσωτερικό τους δίκαιο το αργότερο στις 18 Ιανουαρίου 2001 και να κοινοποιήσουν στην Επιτροπή τα θεσπισθέντα μέτρα μεταφοράς, πράγμα το οποίο δεν συνέβη.

7 Η Γερμανική Κυβέρνηση δεν αμφισβητεί την εκπρόθεσμη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο.

8 Η Γερμανική Κυβέρνηση τονίζει πάντως ότι η μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο βρίσκεται στο στάδιο ολοκληρώσεως, γεγονός το οποίο έπρεπε να λάβει υπόψη της η Επιτροπή προτού ασκήσει την παρούσα προσφυγή και το οποίο θα ήρε το έννομο συμφέρον της.

9 Εξάλλου, η εκπρόθεσμη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο εξηγείται από το γεγονός ότι το εσωτερικό γερμανικό δίκαιο απαιτεί, πριν από τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, τη θέσπιση νομικής βάσεως, η οποία επήλθε στις 30 Ιανουαρίου με τίτλο «Gesetz zur Umsetzung von Rechtsakten der Europäischen Gemeinschaften auf dem Gebiet der Energieeinsparung bei Geräten und Kraftfahrzeugen — Energieverbrauchskennzeichnungsgesetz» (νόμου περί μεταφοράς των πράξεων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στο εσωτερικό δίκαιο σε θέματα οικονομίας της ενέργειας των συσκευών και οχημάτων). Το εκτελεστικό διάταγμα σχετικά με τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο μπορεί στο εξής να εκδοθεί βάσει αυτού του νόμου.

10 Τέλος, η Γερμανική Κυβέρνηση εκθέτει ότι η εκπρόθεσμη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο ήταν ηθελημένη λόγω μέριμνας οικονομίας της διαδικασίας, για να

επέλθει συγχρόνως με τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 2000/55/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Σεπτεμβρίου 2000, σχετικά με τις απαιτήσεις ενεργειακής απόδοσης για τα στραγγαλιστικά πηνία που προορίζονται για τους λαμπτήρες φθορισμού (ΕΕ L 279, σ. 33).

11 Η Επιτροπή απορρίπτει το σύνολο των προβληθέντων από τη Γερμανική Κυβέρνηση επιχειρημάτων που έχουν σχέση με ορισμένες ιδιαιτερότητες της εσωτερικής νομικής τάξεώς της, καθώς και με το γεγονός ότι, για λόγους οικονομίας της διαδικασίας, η Γερμανική Κυβέρνηση επέλεξε να μεταφέρει στο εσωτερικό δίκαιο από κοινού την επίδικη οδηγία και τις άλλες οδηγίες σε θέματα προστασίας του περιβάλλοντος, οι οποίες είναι μεταγενέστερες.

12 Πράγματι, από πάγια νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι τα στοιχεία αυτά είναι αλυσιτελή στο πλαίσιο της εξετάσεως της προσφυγής λόγω παραβάσεως.

13 Η Επιτροπή θεωρεί επίσης ότι είναι αλυσιτελές το γεγονός ότι η μεταφορά της οδηγίας στο γερμανικό δίκαιο επίκειται. Το γεγονός αυτό και μόνο δεν δύναται να άρει το έννομο συμφέρον της Επιτροπής.

14 Τέλος, από πάγια νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η ύπαρξη παραβάσεως πρέπει να εκτιμάται κατά τη λήξη της προθεσμίας που τάχθηκε με την αιτιολογημένη γνώμη.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

15 Εκ προοιμίου, έχει σημασία να υπομνηστεί ότι, κατά πάγια νομολογία, η ύπαρξη παραβάσεως πρέπει να εκτιμάται σύμφωνα με την κατάσταση του κράτους μέλους

όπως αυτή εμφανίζεται κατά το πέρας της προθεσμίας που έχει ταχθεί με την αιτιολογημένη γνώμη (βλ., μεταξύ άλλων, τις αποφάσεις της 15ης Μαρτίου 2001, C-147/00, Επιτροπή κατά Γαλλίας, Συλλογή 2001, σ. I-2387, σκέψη 26, της 4ης Ιουλίου 2002, C-173/01, Επιτροπή κατά Ελλάδας, Συλλογή 2002, σ. I-6129, σκέψη 7, και της 10ης Απριλίου 2003, C-114/02, Επιτροπή κατά Γαλλίας, Συλλογή 2003, σ. I-3783, σκέψη 9).

16 Δεν αμφισβητείται, όμως, εν προκειμένω ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δεν έλαβε τα μέτρα που ήσαν αναγκαία για την πλήρη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο εντός της προς τούτο ταχθείσας προθεσμίας.

17 Το γεγονός ότι επίκειται η θέσπιση μέτρου μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο δεν ασκεί επιρροή και δεν μπορεί να άρει κάθε έννομο συμφέρον της Επιτροπής να ασκεί προσφυγή λόγω παραβάσεως, εφόσον η Επιτροπή, κατά πάγια νομολογία, διαθέτει διακριτική εξουσία να κρίνει τη σκοπιμότητα ασκήσεως της προσφυγής αυτής (βλ., ιδίως, απόφαση της 14ης Μαΐου 2002, C-383/00, Επιτροπή κατά Γερμανίας, Συλλογή 2000, σ. I-4219, σκέψη 19).

18 Προστίθεται ότι, κατά πάγια επίσης νομολογία, ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να επικαλεστεί διατάξεις, πρακτικές ή καταστάσεις της εσωτερικής έννομης τάξεώς του προκειμένου να δικαιολογήσει τη μη τήρηση των υποχρεώσεων και προθεσμιών που τάσσει μια οδηγία (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 8ης Μαρτίου 2001, C-276/98, Επιτροπή κατά Πορτογαλίας, Συλλογή 2001, σ. I-1699, σκέψη 20, και Επιτροπή κατά Γαλλίας, προαναφερθείσα, σκέψη 11).

19 Επομένως, η προσφυγή που άσκησε η Επιτροπή είναι βάσιμη.

20 Κατά συνέπεια, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, μη θεσπίζοντας εμπροθέσμως τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωση προς την οδηγία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

Επί των δικαστικών εξόδων

21 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή υπέβαλε τέτοιο αίτημα και η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ηττήθηκε, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, μη θεσπίζοντας εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 1999/94/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1999, για τις πληροφορίες που πρέπει να τίθενται στη διάθεση των καταναλωτών σχετικά με την οικονομία καυσίμου και τις εκπομπές CO_2 όσον αφορά την εμπορία νέων επιβατηγών αυτοκινήτων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2) **Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.**

Wathelet Jann Rosas

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 25 Σεπτεμβρίου 2003.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του πρώτου τμήματος

M. Wathelet